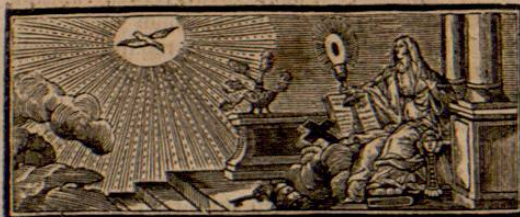

BX 870

1827

FONDO BIBLIOTECA PUBLICA
DEL ESTADO DE NUEVO LEON

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI
ANNO 1751.
BENEDICTI PAPÆ XIV.
CONSTITUTIONES, EPISTOLÆ etc.

DE TOLLENDIS ABUSIBUS XLVIII.

Ab Oratoriis privatis, quæ sunt in domibus
Laicorum

Epistola Encyclica ad Prælatem, Archiepiscopos, et Episcopos Regni Poloniæ.

BENEDICTUS PAPA XIV.

*Venerabilis Frater, salutem, et Apostolicam
Benedictionem.*

MAGNO cum animi Nostri dolore a Nobis intellectum est, nonnullas in Diocesis vestris controversias ac molesta dissidia, propter Oratoria privata, insurrexisse; quibus præcidendis cum omnis per vos cura ac diligentia adhibita
Controversiæ circa Oratoria privata vigentes, et
Tom. IX. A

PONT. fuerit, non modo optato fine frustrati sitis, sed
 A. XI. et in aliorum offensionem incurreritis, vobisque
 Polono- eam acquisiveritis reprehensionem et notam,
 rum Præ- quasi nimio rigore adhibendo modum exceda-
 sulum vo- tis: optari proinde a vobis, ut per hanc Sanctam
 ta Ponti- Sedem certæ vobis regulæ indicentur, ad
 ficias de- quarum normam, sublatis abusibus, privati
 claratio- Oratorii Privilegium exerceri debeat; idque ad
 nes expo- eum finem, ut, cum Ordinationes vestræ Pon-
 scunt. tificiæ auctoritate nostra munitæ fuerint, non
 solum ab omni malevolorum censura immunes
 evadant, verum majus semper eisdem honoris,
 atque æstimationis pondus accedat. Licet autem
 vestræ hujuscemodi petitioni satisfacere facil-
 limè potuissemus, illos vobis libros indicando,
 tam in quibus de hujusmodi materia doctrina
 traditur Prædecessorum Nostrorum Romanorum
 Pontificum Decretis conformis, quàm alios etiam,
 quorum Scriptores, dum de privatis Oratoriis
 agunt, ea Sanctæ Sedis Decreta vel dissimulant,
 vel ignorant, quæ assertionibus eorum omnino
 opponuntur; Nihilominus, cum Nos Venerabiles
 Personas Vestras præcipuo ac speciali affectu
 prosequamur, per Encyclicam hanc Epistolam
 nostram, qua fieri poterit brevitate, tum eorundem
 Decessorum nostrorum, tum nostram
 hac super re mentem, sensusque aperiemus:
 quibus quidem, præter obedientiam, quæ eis-
 dem debetur, ratione auctoritatis, a qua, ve-
 lut a fonte dimanant, aliud etiam nescio quid
 majoris ponderis inest, materiæ ipsius nomine,
 quæ eorum objectum est, quæque in quæstione
 versatur; cum omnis hujusmodi res ab Apo-
 stolicis Privilegiis dependeat, quorum explicatio
 privativo jure Summis Pontificibus reservata
 est, cumque eadem præcipuam normam desumere
 debeat ex intentione illius, a quo concessio
 facta est, cujus sensus concedenti semper,
 quam alii cuilibet notior esse debet; adeo ut
 quidquid a vobis secundum ea, quæ in Ency-
 clica hac Epistola nostra continentur, ordina-
 bitur, et statuatur, id pro exequendis Summo-

Eas, licet minus necessarias, edere intendit Pontifex, quo majus auctoritatis pondus habeant.

rum Pontificum præscriptis præstitum esse dicendum sit; cujus rei gratia Apostolicorum Delegatorum qualitatem, et auctoritatem Fraternitatibus Vestris additam esse censendum est; quam etiam, quatenus opus sit, Nos ipsarum præsentium Litterarum tenore Vobis ad hujusmodi effectum concedimus, et impertimur.

ANNO
1751.

§. 1. Nihil sanè expositum Nobis est, quod Oratoria ad ea pertineat Sacella, quæ in Episcopalibus Palatiis vestris habetis, pro Missa, vel per vos, vel per alios celebranda, aliave quapiam sacra Functione, quæ officii ac dignitatis vestræ propria sit, obeunda; de quibus latè disserere Nobis perfacile esset, nisi hoc a proposito nostro alienum foret. Quare duo tantummodo vetusta Sacellorum exempla indicabimus, quæ Episcopi in proprio Episcopio a publicis Ecclesiis distincta, ac separata habebant, in quibus Sanctum Missæ Sacrificium celebrabant. Horum primum Sacellum est S. Cassii Episcopi Narniensis, de quo S. Gregorius in *Homilia 37. super Evangelia* narrat, quod licet gravi morbo opprimeretur, in *Oratorio Episcopii sui Missas fecit*, tam ut propriæ, quàm ut eorum, qui illum visitatum adveniebant, devotioni satisfaceret. Alterum exemplum est S. Johannis Eleemosynarii Episcopi Alexandrini, qui sicut in Actis ipsius a Leontio scriptis deprehenditur, illos coarguens, qui, Missa nondum peracta, discedebant, quum ipse ad eandem celebrandam in publicam Ecclesiam se conferebat, dicere in more habebat. *Ego propter vos descendo in Sanctam Ecclesiam, nam poteram mihi met facere Missas in Episcopio.* Prædictum exemplum legere est apud Thomassinum *de veteri, ac nova Ecclesie disciplina part. 1. lib. 2. cap. 93. n. 6.* Alia exempla in *Opere de Oratoriis privatis*, inscripto *cap. 6. collecta reperiuntur* (quod opus novissimè a Johanne Baptista Gattico Canonico Lateranensi Romæ in lucem editum est) per quæ Episcoporum jus circa Sacella in propriis

privata in Episcoporum ædibus extracta jam usque a prioribus Ecclesiæ sæculis.

PONT. A. XI. Episcopalis Palatii habenda validis fundamentis innixum comprobatur.

Concilium Tridentinum de aliis Oratoriis privatis decernens nihil detrahit Sacellis Episcoporum §. 2. Huic quidem juri Sacrum Tridentinum Concilium nulla ratione derogavit; quippe quod tantummodo *Sess. 22. de observandis, et evitandis in celebratione Missæ*, propter multa quæ parum decenter fieri identidem contingebat, Episcopis præcepit, ne Sæcularibus, ac Regularibus Missam celebrare permitterent *privatis in Domibus*, et extra Ecclesias, aut Oratoria publica, quæ Divino cultui destinata essent; quod nullam cum Cappellis, quæ in Episcopalis Palatii sunt, rationem habet, quum hæc sub privatam domorum nomine nunquam censi possint. Id pluries a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium ejusdem Concilii Tridentini Interpretum, in aliquot ejusdem Resolutionibus, validis rationibus innixis, declaratum est, quas Nos in nostro *de Sacrificio Missæ Tractatu* retulimus *Sec. 2. §. 45. et seq. Latinæ Edit. Patav.*; Nos enim, tunc etiam cum in *minoribus* constituti, opus aliquod inscriberemus, illud præcipue Nobis gloriosum duximus, ut nulla in parte a Romanæ Curie Tribunalium Sententiis recederemus, quibus ut plurimum a Pontificiis Oraculis auctoritatis robur accedit.

Sed nihil etiam statutum de eorum facultatibus extra Ædes Episcopales, et extra Diocesim §. 3. Illud tantummodo de hujusmodi Episcoporum Privilegio dici poterat, quod, cum idem ad Sacella, quæ in Episcopis sita sunt, restringeretur, nullo modo Episcopis favere poterat, tum cum iidem extra proprias domos versarentur, cum visitationem obirent, sive cum iter haberent; adeo ut, cum vel Missam celebrare, vel eidem interesse vellent, ad publicas Ecclesias se conferre cogentur, vel a locorum Ordinariis veniam petere, ut sibi liceret, vel Missam celebrari facere, vel ipsi eandem celebrare, in illa habitatione, in qua fortè diversarentur.

Privilegium Al. Bonifacius Papa VIII. in Decretali sua: *Quotidianam Episcopi, de Privilegiis, in Sexto*, male

factum reputans, Episcopos sine rationabili causa Missam quotidie non celebrare, aut eidem non interesse, eisdem concessit, ut etiam extra propriam Diocesim Altari portatili, seu viatico uterentur: *Præsenti Constitutione indulgemus eisdem, ut Altare possint habere viaticum, et in eo celebrare, aut facere celebrari ubicumque absque interdicti transgressione illis permittitur celebrare, vel audire Divina*. Dignum animadversione verbum est, *Ubicumque*, quod quidem procul dubio loca etiam, quæ extra Diocesim sita sunt, comprehendit.

§. 5. Præcipuam etiam animadversionem dictæ Congregationis Concilii Resolutiones merentur, cum ad Quæsitum eidem propositum, num videlicet Episcopus, qui extra propriam Diocesim est, ad utendum Privilegio Altaris Viatici, petere ejus rei veniam ab Episcopo Locali teneatur; minimè eum teneri respondit; alioqui frustratorium Bonifacii VIII. Privilegium fuisset: quoniam illius Pontificis ætate antiquum Jus in suo vigore perstabat, cui, quemadmodum mox dicetur, a Concilio Tridentino postea derogatum fuit, secundum quod Episcopi facultatem concedebant Missam in privatis domibus celebrandi. Similiter, cum eidem Congregationi alterum Quæsitum propositum fuisset: num Privilegio per Bonifacium VIII. Episcopis concessio, vel Tridentinum Concilium, vel Pontificis Pauli V. Decretum, de quo pariter mox dicetur, præjudicium ullum attulissent; nihil pariter Privilegio illi detractum fuisse respondit; cum tam in Concilio, quàm in citato Decreto, sublata quidem Episcopis facultas fuerit, qua aliis licentiam in privatis domibus Missam celebrandi concedere possent, verùm nequaquam juribus illis expoliati remanserint, quæ proprias personas respiciunt, quæque eorundem dignitatis, atque characteris propria sunt. Prædictæ Resolutiones a Nobis referuntur in nostro Tractatu *de Sacrificio Missæ latinæ editionis Patavinæ Sect. 2. §. 42.*; nec non in Com-

ANNO 1751. tici ubique erigendi Episcopis concessum a Bonifacio VIII.

Eo uti possunt etiam sine licentia Ordinarii Localis, et post Concilii Tridentini, et Pauli V. decreta.

PONT. A. XI. mentariis bon. mem. Cardinalis Petra ad Constitutiones Apostolicas tom. 4. super Constitutione 2. Urbani V. num. 15. et seq. et a Gattico in recenti ejusdem Tractatu de Oratoriis domesticis in tit. de usu Altaris portatilis cap. 12. n. 1. et seq.

Non tamen extra domum propriam habitacionis, sive in sua, sive in aliena Diœcesi.

§. 6. Tam verum est, quàm quod verissimum, nullam rem majus præjudicium Privilegiis afferre, quam abusum eorumdem; quod quidem satis superque pro vero comprobatum fuit, etiam in casu hujus Privilegii Altaris portatilis, quod concessum Episcopis est, et quod post Concilium Tridentinum, ac Paulinum Decretum illæsum remansit. Certis indiciis comperitum fuit, quosdam Episcopos eodem abuti, qui, vel intra, vel extra Diœcesim, ad Laicorum se domos conferebant, atque in iis, vel ipsi Missam celebrabant, vel, ut ibidem plures celebrarentur Missæ. faciebant, idque nulla necessitate urgente, sed ad eum tantum finem, vel ut proprium Privilegium ostentarent, vel ut Laicorum petitioni satisfacerent. Cum hujusee inconvenientis notitia ad Concilii Congregationem pervenisset, non prætermisit hujusmodi excessum prohibere, ejusdemque abusus corrigendi curam Archiepiscopis committere, si quando factum in locis eorum jurisdictioni subjectis contigisset. In Codicibus Actorum, seu Regestis Congregationis prædictæ lib. 48. Decretorum fol. 471. Resolutiones ipsæ referuntur. Quia tamen nihilominus malum invalescebat, a felicitis recordationis Prædecessore nostro Clemente Papa XI. die 15. Decembris 1703. sequens Decretum publicatum fuit, in quo postquam inconveniens expositum fuit, nimirum: *Episcopi etiam in aliena Diœcesi extra Domum propriæ habitacionis in privatis Laicorum Domibus erigi faciunt Altare, ibique per unum, aut per plures e suis Cappellanis vivificant Christi Hostiam immolant; ad remedium gradus fit: Ad abusus hujusmodi eliminandos etc. Sanctissimus Dominus Noster etc. expressè declarat,*

Episcopis, et his majoribus Prælatibus, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, neque sub prætextu Privilegii clausi in corpore Juris, neque alio quocumque titulo, ullo modo licere extra domum propriæ habitacionis, in domibus Laicis; etiam in propria Diœcesi, quod fortius intelligitur in aliena, etiamsi Diœcesani consensus adhiberetur, erigere Altare, ibique Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrare, sive celebrari facere.

§. 7. Magni hujus Pontificis menti ille tantummodo finis in hoc propositus fuit, ut abusus tollerentur, numquam autem ut recto Privilegii usui quidquam detraheretur; et quia relata verba prohibitiva, utpote nimis ampla, et effrænata, cuiquam præbere ansam poterant affirmandi, non licere Episcopis uti Privilegio Altaris portatilis, tum cum vel Diœcesim visitant, vel iter faciunt, aut alia justa de causa extra residentiam sunt, atque in laicorum domibus morantur; illato de hujusmodi re sermone in Congregationibus, quæ sub Innocentio XIII., immediato Clementis ejusdem Successore, habitæ fuerunt, quarum Nos tunc in minoribus existentes, a Secretis fuimus, opportunum factu judicatum est, ut ea, quam mox subjicimus, Declaratio fieret, quæ postea inserta fuit in ejusdem Innocentii Litteris incipientibus: *Apostolici Ministerii*, quas idem Pontifex pro constituendo in Hispaniarum Regnis bono Ecclesiasticæ disciplinæ regimine condidit, quasque etiam ejusdem Successor Benedictus XIII. in forma specifica confirmavit, et ut in omnibus locis pro regula, ac norma haberentur, in Appendice Concilii Romani a se celebrati voluit insertas; ipsam verò declarationem inter ejusdem Concilii decreta retulit Tit. XV. Cap. III. in quo quidem Concilio Nos quoque ad Sacrorum Canonum Interpretationem adhibiti fuimus. Declarationis verba Nos etiam hic libenter apponimus: *Declaramus, quod, cum in prædicto Decreto, de Clementis XI. Decreto sermo est, statuatur, non licere Episcopis extra domum*

ANNO
1751.

Sed si in aliena domo reveram moram traxerint, etiam hospitii, et itineris causa possunt.

PONT. *proprie habitationis, in domibus Laicis erigere*
 A. XI. *Altare, ibique Sacrosanctum Missæ Sacrificium*
celebrare, sive celebrari facere; hujusmodi prohi-
bitio intelligenda non sit de domibus, etiam Lai-
cis, in quibus ipsi Episcopi fortè, occasione Vi-
sitationis, vel itineris, hospitio excipiantur; ut
nec etiam quando Episcopi in casibus a jure
permissis, vel de speciali Sedis Apostolicæ li-
centia, absentes a domo proprie ordinariæ habi-
tationis, moram idcirco faciant in aliena domo
per modum similis habitationis; his enim casibus
licita iis erit erectio Altaris ad effectum prædictæ
celebrationis, non secus ac in domo proprie or-
dinariæ habitationis.

Præmis-
 sarum Re-
 gularum
 usus.
 §. 8. Optimum factu judicavimus in Ency-
 clica hac Epistola Nostra exponere Vobis hæc,
 quæ ad Fraternitates Vestras præcipuè perti-
 nent, nimirum quantum Vobis concessum est
 quoad Sacella, seu Cappellas, quæ in Episco-
 palibus Palatiis vestris sunt; quantum item Vo-
 bis in alienis domibus, et extra vestram Dioc-
 cesim facere permissum est, causas etiam Con-
 cessionum, ac Privilegiorum indicavimus, nec-
 non eorundem abusus, atque abusuum prohi-
 bitiones apposuimus; tum ut Vos discrimen
 agnoscatis, quod intercedit inter Cappellas Epi-
 scopalium Ædium vestrarum, per quas non
 minus spirituali consolationi, et commodo ve-
 stro, quàm dignitatis vestræ decori provide-
 tur, et privata Oratoria in domibus Laicorum,
 sive intra, sive extra Dioccesim vestram, in
 quibus aliquando Vobis, pro præcipuo fine hu-
 jusmodi commodi, et consolationis vestræ, Pri-
 vilegio Altaris erigendi, ac celebrandi, vel ce-
 lebrari faciendi, uti licet; tum verò etiam,
 ne fortè, cum Vos contra abusus privatorum
 Oratoriorum in domibus Laicorum invigilare
 debeatis, redargutioni illi obnoxii sitis, quod
 alienos in aliorum domo defectus dum corri-
 gitis, interim vestræ domi, atque in propria
 agendi ratione excessus adhibeatis. Ideoque ad
 privatorum Oratoriorum propositum, quæ in

Domibus Laicorum sunt, gradum facientes ali-
 qua præmitteremus.

§. 9. Primum quidem est, privatorum Ora-
 toriorum in dictis domibus usum ab antiquo
 tempore repetendum esse; cum constet, Apo-
 stolos Sacra Mystera privatis in domibus ce-
 lebrasse, eumque morem persecutionum tem-
 pore servatum fuisse, quemadmodum Christianus
 Lupus in suis notis ad *Canones Trullanos*
 appositè animadvertit. Alterum autem, privata
 Oratoria in domibus Laicorum, subsequentibus
 etiam sæculis fuisse, cum persecutiones jam ces-
 sasset; cum in Sacramentario Gallicano, quod
 Mabillonius tom. 1. *Musæi Italici* impressum
 edidit, *Collecta* legatur, quæ recitanda erat in
 Missa, quæ celebrabatur *in domo cujuslibet*; nec
 ad hujusmodi quidem assumptum aliæ deficiunt
 probationes, quas Nos in Tractatu nostro *de*
Sacrificio Missæ sect. 1. §. 10. cum cura col-
 ligere studuimus. Tertium porrò est, de tol-
 lendis hujusmodi Oratoriis privatis in domibus
 Laicorum, seu potius facultatibus Missam in
 ipsis celebrandi, pluries cogitatum esse. Nihil
 de Justiniani Novella 58. dicemus, in qua, ne
 in domesticis Oratoriis celebraretur, lege in-
 terdixit, tantummodo permittens, ut in eisdem
 oraretur; nihil præterea de Novellis 4. et 15.
 Leonis Sapientis, qui prohibitionem sustulit,
 asserens, adeo tunc privata Oratoria multipli-
 cata fuisse, in quibus Missæ celebrarentur, ut
 non solùm optimates, sed mediocris etiam
 conditionis homines in suis domibus eadem
 haberent. Quod verò spectat ad ea monumenta,
 quæ proxima temporibus nostris sunt, satis
 erit illa indicasse, quæ in dicto Tractatu *de*
Sacrificio Missæ loco superius citato a Nobis
 allata fuerunt.

§. 10. Quartum, quod licet ferè semper in
 Laicorum domibus privatorum Oratoriorum usus
 habitus fuerit, in quibus Missa celebrabatur;
 semper tamen Episcoporum licentia necessaria
 fuit: Ad quam concedendam ipsi valde faciles fuit.

ANNO
 1751.

De Ora-
 toriis pri-
 vatis in
 domibus
 Laicorum
 extant
 monu-
 menta,
 tum pri-
 mis, tum
 posteriori-
 bus Ec-
 clesiæ Sæ-
 culis.

De iis
 abrogan-
 dis sæpe
 cogitatum

Ad eorum
 erectio-
 nem, et
 usum Epi-
 scoporum
 licentia
 semper
 requisita

PONT. A. XI. plerumque erant: *Missarum solemnia non ubique, sed in locis ab Episcopo consecratis, vel ubi ipse permiserit, celebranda censemus.* Verba sunt *Can. Missarum, de Consecrat. dist. 1.* Hæc autem facilitas, propter quam interdum factum est, ut Oratoria domestica, licet frustra, prohiberentur, multò magis in usu fuit in Ecclesia Orientali, ob id potissimum, quod in Ecclesiis Græcorum non nisi unicum Altare erat, et postquam una super ipso Missa celebrata esset, altera per eundem diem celebrari minimè poterat. Balsamon in *Commentariis ad Canones Trullanos* testatur, quod sine ulla alia formula, impertita ab Episcopo censebatur Sacerdoti licentia celebrandi Missam in privatis Laicorum Oratoriis, quoties super Mappis ab Episcopo consecratis celebraret.

Sed hæc facultas a Concilio Tridentino Episcopis adempta est, ideoque ad solum Romanum Pontificem devoluta.

§. 11. Postremum autem, quod dicimus, illud est. Quum, post varios sermones in Sacro Concilio Tridentino hæc de re habitos (quod Concilium, tam magna cum Polonici Regni gloria, tanto plausu acceptum fuit, opera Cardinalis Osii, et Nuntii Commendonii, in magno Conventu, habito coram Rege Sigismundo Augusto, quemadmodum in ipsius Concilii Historia per Cardinalem Pallavicinum conscripta lib. 24. cap. 13. videre est) in *sess. 22. in Decreto de observandis, et evitandis in celebratione Missæ, sequenti modo statutum, et ordinatum fuerit: Neve patiantur, de Episcopis sermo est, privatis in domibus, atque omnino extra Ecclesiam, et ad Divinum tantum cultum dedicata Oratoria, ab iisdem Ordinariis designanda, et visitanda, Sanctum hoc Sacrificium a Sæcularibus, aut Regularibus quibuscumque peragi, cum adjecta derogatione cuilibet privilegio, exemptioni et consuetudini, non obstantibus privilegiis, exemptionibus appellationibus, ac consuetudinibus quibuscumque; ex eo factum esse, ut non amplius Episcopis facultas sit concedendi usum Oratoriorum privatorum in domibus Laicorum, causa in iisdem Missam ce-*

ANNŌ 1751.
 lebrandi; cum licentia, quæ ab ipsis daretur celebrandi Missam in Oratoriis privatis, ne utiquam stare possit cum præcepto a Concilio eisdem ipsis imposito, ne id permittere debeant; ac proinde prædictum Jus ad Sanctam Sedem devolutum fuisse, quoniam circumstantiæ temporum, et Oratoriorum privatorum in Laicorum domibus dilatatio minimè permittebant, ut eadem prorsus abolerentur. Atque hujusmodi semper fuit Conciliaris Textus intelligentia, quam tradidit Congregatio Concilii, privativa ejusdem interpretis; quæque etiam a fel. record. Prædecessore Nostro Paulo Papa V. in Epistola Encyclica anno 1615. ad omnes Episcopos expedita, approbata fuit; quæ quidem Epistola tum apud varios Auctores, tum etiam in citato *Tractatu nostro de Sacrificio Missæ sect. 2. §. 42.* impressa reperitur. Et in ea quidem alia quæcumque Verborum Concilii intelligentia reprobat, multaque de irreverentia erga Missæ Sacrificium dicuntur, cui nimia Episcoporum facilitas in concedenda licentia sine ulla limitatione, aut cautela, non parum fomenti præbebat. Denique in eadem ita concluditur: *Facultatem hujusmodi licentias dandi, ipsius Concilii Decreto, unicuique ademptam esse, solique Beatissimo Romano Pontifici esse reservatam.*

§. 12. Postquam Jus concedendi Oratoria in privatis Laicorum domibus Sedi Apostolica reservatum fuit, dici vix potest quantum curæ, ac diligentia adhibitum sit pro recto ejusdem moderamine. Qua de re in Archivo Congregationis Concilii, cujus olim Secretarii munus Nos ipsi, antequam ad majores Dignitates ascenderemus, plures per annos gessimus, authentica documenta reperiuntur. Hæc tandem pro lege statuta fuerunt, quemadmodum ex formulis Litterarum in forma Brevis, quæ conceduntur, colligere licet: Oratorium scilicet parietibus, per quos ab omnibus aliis domesticis usibus segregetur, extractum esse debere; idem prius vel ab Episcopo, vel ab alio, cui

Provide Leges a Sede præscriptæ pro Oratorior. privat. erectione, et usu.

PONT. ipse vices suas delegaverit, visitandum esse,
 A. XI. inspiciendi gratiâ, num decens, et aptè com-
 positum sit, et num aliquid eorum, quæ
 necessaria sunt, in eodem desit; ut Episcopus
 sit, qui celebrandi Missam licentiam imper-
 tiatur, et quod licentia hujusmodi secundum
 rationabile illius arbitrium perduret, nec plures
 in die, sed unica tantum Missa in Oratorio
 celebretur; et quod hæc Missa celebretur a
 Sacerdote vel Sæculari, vel Regulari, dummodo
 Sæcularis ab Episcopo approbatus sit, Regularis
 autem licentiam habeat a suo Regulari Supe-
 riore; ne Missa celebrari possit diebus solem-
 nibus Paschatis Resurrectionis, Pentecostes,
 Nativitatis Domini Nostri JESU CHRISTI, et
 aliis solemnioribus diebus, quos inter etiam
 enumerantur dies Epiphaniæ, et Ascensionis
 Domini, Annunciationis, et Assumptionis B.
 Mariæ Virginis, Omnium Sanctorum, necnon
 Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, ac Ti-
 tularis Ecclesiæ Loci: Exprimuntur personæ,
 quarum præsentia necessaria est, ut in privato
 Oratorio Missa celebrari possit; aliæ item, quæ,
 dum supradictis præsentibus Missa celebratur,
 eidem interesse possunt, et Ecclesiastico præ-
 cepto satisfacere; denique declaratur, omnia
 sine Parochialium jurium præjudicio fieri debere.

Amplio-
 res con-
 cessiones,
 quoad nu-
 merum
 Missarum
 diesque,
 et horas
 quibus ce-
 lebrari
 valeant.
 Ad pecu-
 liares
 questio-
 nes decre-
 ta edita.

§. 13. Atque hæc sunt, quæ in consuetis pri-
 vatorum Oratoriorum Brevibus continentur.
 Quædam verò alia expediri contingit Brevia,
 quæ extraordinaria sunt: ut quum exempli gra-
 tiâ, justis cuipiam de causis concessio fit, ut
 secundam Missam celebrari facere possit, vel,
 ut eadem aliquanto citius, aut aliquando seriùs
 eo temporis limite, seu termino celebretur, qui
 in Rubricis præfixus est; vel etiam in diebus
 exceptis; et alia hujusmodi. Cum autem inter-
 dum tam circa Brevia privatorum Oratoriorum
 prioris speciei, quàm circa alia, ac generatim
 super omnibus controversiæ exortæ sint; Apo-
 stolica Sedes per hujusmodi occasiones oppor-

tunis rationibus super hoc providere non præ-
 termisit.

§. 14. In ordinariis Brevibus, ut plurimum
 duobus Conjugibus licentia conceditur faciendi,
 ut in privato Oratorio Missa celebretur; expri-
 miturque, ut Missa celebrari possit tum iisdem
 præsentibus, tum eorum filiis, consanguineis,
 atque affinibus, qui unà cum ipsis in eadem
 domo habitationem habent. Nunquam exorta
 difficultas est, an, cum aut Vir, aut Uxor Missæ
 intersunt, si consanguinei, et affines, qui in
 eadem domo habitant, præsentibus pariter ad-
 sint, Ecclesiastico præcepto diebus Festis satis-
 faciant; id tanquam tutum, ac Brevis litteræ
 cohærens habitum est. Summa autem difficul-
 tatis eo semper rediit, ut dispiceretur: num,
 cum neuter Conjugum adsit, sed unus ex con-
 sanguineis, aut affinibus in eadem domo habi-
 tantibus, posset eo jubente in privato Oratorio
 Missa celebrari; et num alii, qui in domo illa
 habitant, consanguinei, et affines, eandem au-
 dientes Festo die, Ecclesiastico præcepto au-
 diendi Missam satisfaciant. In hoc autem divisæ
 de more Auctorum opiniones erant; verum cum
 hujusce difficultatis punctum in Congregatione
 Concilii die 3. Decembris 1740. in causa, cujus
 inscriptio erat *Marsicen. Oratorii*, propositum,
 ac discussum esset: decisum fuit, non posse in
 privato Oratorio Missam celebrari, nisi Indul-
 tatorum præsentia ibidem haberetur; quod
 idem est hac si dicatur, Viri, vel Uxor, ad
 quos Breve directum erat; quemadmodum in
 tom. 9. Resolutionum Concilii anni 1740. ad p.
 89. et seq. videre est.

§. 15. Cum autem Decreti hujusce facta No-
 bis relatio esset, idem per Nos sub die 7. Jan.
 1741. confirmatum fuit; ac præterea demanda-
 tum, ut in hujusmodi Brevibus, in quibus cer-
 tis quibusdam, ac determinatis personis con-
 cessione fit, ut unam in privato Oratorio Missam
 celebrari facere possint, quæ Missa pro filiis, con-
 consanguineis, et affinibus valeat, majoris cla-
 ditur,

ANNO
 1751.

r. Indul-
 tatorum
 præsentia
 requiritur
 pro cele-
 bratione
 Missæ in
 Orat. priv.

Indultarii
 distin-
 ctiùs se-
 cernuntur
 ab iis,
 quibus so-
 lummodo